

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 stycznia 2019 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) Ltd. z siedzibą w D. wniosła o zasądzenie od K. G. kwoty 5627,31 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powódka będąc nabywcą wierzytelności, przysługującej (...) w W. jako operatorowi sieci P., dochodzi roszczeń z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych oraz skapitalizowanych odsetek.

Nakazem zapłaty z dnia 25 kwietnia 2019 r. (...) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa, w związku z nedoręczeniem pozwanemu wezwania do zapłaty, jak i zawiadomienia o dokonanej cesji. Wobec powyższego zakwestionował roszczenie co do zasady jak i co do wysokości.

Postanowieniem z dnia 27 maja 2019 r. przekazano sprawę do rozpoznania tutejszemu sądowi.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

3 marca 2017 (...) (operator sieci P.) i K. G., prowadzący kancelarię adwokacką, zawarli umowę o świadczenie usługi telekomunikacyjnej dla numeru (...). Umowa została zawarta na 24 miesiące, to jest do 3 marca 2019 r. Operator zobowiązał się do zapewnienia usługi telekomunikacyjnej, a pozwany zobowiązał się m.in. do ponoszenia miesięcznej opłaty abonamentowej oraz opłaty tytułem pakietu S. dla Firm. Operator przyznał pozwanemu ulgę o wartości 1999 zł na usługi oraz ulgę o wartości (...) na urządzenie.

Niezaprzeczone, a nadto dowód:

- umowa nr (...), wraz z cennikiem i regulaminem k. 40-50;

(...) w W. wystawiła na rzecz pozwanego szereg faktur VAT:

- dnia 8 maja 2017 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 195,64 zł tytułem świadczonych usług telekomunikacyjnych z terminem płatności do dnia 22 maja 2017 r.;

- dnia 8 czerwca 2017 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 195,64 zł tytułem świadczonych usług telekomunikacyjnych z terminem płatności do dnia 22 czerwca 2017 r.;

- dnia 8 lipca 2017 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 195,64 zł tytułem świadczonych usług telekomunikacyjnych z terminem płatności do dnia 24 lipca 2017 r.;

- dnia 8 sierpnia 2017 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 195,64 zł tytułem świadczonych usług telekomunikacyjnych z terminem płatności do dnia 22 sierpnia 2017 r.;

- dnia 8 października 2017 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 195,64 zł tytułem świadczonych usług telekomunikacyjnych z terminem płatności do dnia 23 października 2017 r..

Faktury obejmowały opłatę abonamentową, z tytułu pakietu S. dla firm oraz ubezpieczenie. Pozwany nie uiścił ww. faktur w całości bądź w części.

Niezaprzeczone, a nadto dowód:

- faktury Vat, k. 52-56.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2017r. (...) z ograniczoną odpowiedzialnością wypowiedziała pozwanemu umowę dla numeru (...) z uwagi na częściowo nieuregulowane należności wynikające z ww. faktur, wnosząc o zapłatę kwoty 744,77 zł. Pismo to zostało nadane pod adres wskazany przez pozwanego w umowie i doręczone 12 września 2017 r.

Niezaprzeczone, a nadto dowód:

- wypowiedzenie, k. 62,
- wydruk śledzenia k. 63.

4 listopada 2017 r. ww. operator telekomunikacyjny wystawił na rzecz pozwanego notę obciążeniową nr (...) na łączną kwotę 4241,18 zł z terminem płatności do dnia 18 listopada 2017 r. tytułem kary umownej za przedterminowe rozwiązanie umowy. Wskazano, że kwota kary wynika z wartości przyznanej ulgi, która została pomniejszona proporcjonalną wartością tej ulgi za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Niezaprzeczone, a nadto dowód:

- nota obciążeniowa nr (...) k. 51.

Umową z dnia 7 sierpnia 2018 (...) z ograniczoną odpowiedzialnością przeniosła na powoda w drodze sprzedaży wierzytelności m.in. wierzytelności wobec pozwanego K. G., wynikające z ww. faktur i not obciążeniowych. Nabywca wierzytelności uścił wymaganą cenę sprzedaży.

Powódka zawiadomiła pozwanego o przelewie ww. wierzytelności pismem z dnia 17 sierpnia 2018 r., skierowanym pod wskazanym przez niego w umowie adresem, doręczonym 30 sierpnia 2018 r. Pismem z dnia 25 października 2018 r. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty ogółem 5539,89 zł.

Niezaprzeczone, a nadto dowód:

- umowa przelewu wierzytelności, k. 25-29;
- odpis KRS P4 sp. z o.o. - k. 30-33;
- wypis z rejestru powoda - k. 33v.-35;
- pełnomocnictwa k. 36-37, 38v.;
- oświadczenie o zapłacie ceny, k. 38;
- zawiadomienie, k. 57;
- wezwanie do zapłaty, k. 58;
- dowody nadania k. 64-66;
- wydruk śledzenia k. 63, 67.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez powoda w toku procesu przed tutejszym sądem dokumentów, których prawdziwości, ani autentyczności pozwany nie kwestionował. Pozwany w ogóle nie odniósł się do odpowiedzi na sprzeciw oraz załączonych przez powoda dokumentów, w szczególności dowodów doręczenia wezwania do zapłaty i zawiadomienia o dokonanej cesji, z których wynika doręczenie ww. dokumentów pod adresem wskazywanym przez pozwanego. Wprawdzie w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaprzeczył wszelkim nieprzyznanym twierdzeniom pozwu, to takie zaprzeczenie bez wyszczególnienia,

które konkretnie okoliczności pozwany kwestionuje, nie ma żadnego znaczenia procesowego. Mając na uwadze wykonywany przez pozwanego zawód adwokata, można i należy spodziewać się, że szczegółowo odniesie się do okoliczności i dowodów wykazujących roszczenie powoda i że ma świadomość konsekwencji niewypowiedzenia się co do zaoferowanego materiału dowodowego i przytoczonych twierdzeń (zważywszy że jest o tym pouczony przy doręczeniu nakazu). W związku z powyższym sąd twierdzenia faktyczne powoda, w szczególności zawarte w odpowiedzi na sprzeciw, a korespondujące w całości z materiałem dokumentarnym, uznał jako przyznane przez pozwanego (art. 229, 230 k.p.c.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Powód wskazuje, że jest nabywcą wierzytelności od (...). w W. z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa ta uregulowana jest w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171 poz. 1800 ze zm.). Z kolei w myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast art. 509 § 2 k.c. stanowi, iż wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W sprawie nie został wyraźnie zaprzeczony fakt zawarcia przez pozwanego w dniu 3 marca 2017 r. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (art. 229 k.p.c., 230 k.p.c.). Ponadto powód przedstawił uwierzytelniony przez zawodowego pełnomocnika (radcę prawnego) odpis tej umowy, pozostałych dokumentów wystawionych przez operatora, jak również umowy cesji i załączników, ze skonkretyzowaną wierzytelnością wobec pozwanego, co nakazuje przyjąć, że umowa cesji została zawarta, a cesja była skuteczna. Powód wykazał dowodami nadania oraz doręczenia przesyłek poleconych, że pozwany o samej cesji dowiedział się przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, czy to z zawiadomienia, czy z wezwania do zapłaty skierowanego przez powoda.

Powód dokumentami częściowo nieopłaconych przez pozwanego faktur oraz wypowiedzeniem umowy wykazał wysokość roszczenia z tytułu nieopłaconego abonamentu, opłaty z tytułu Pakietu S. dla Firm oraz ubezpieczenia urzędnika. Pozwany nie wykazał spełnienia roszczenia wobec operatora czy powoda wynikającego z tytułu zawartej z operatorem umowy, zresztą nawet nie podnosił zarzutu w tym kierunku (art. 6 k.c.).

Powód tym samym wykazał zasadność wypowiedzenia umowy przez operatora z winy pozwanego i naliczonej w związku z powyższym opłaty (nazwanej w nocie obciążeniowej kara umowną) w kwocie 4241,18 zł. Pozwany nie naprowadził żadnych dowodów przeciwnych (art. 6 k.c.). Podstawą prawną roszczenia z tego tytułu jest art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego. Zgodnie z nim w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.

Podstawę naliczenia skumulowanych odsetek stanowił art. 482 § 1 k.c. Przewiduje on, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Sąd w całości podziela wyliczenie powoda wysokości wszystkich naliczonych opłat oraz odsetek, co zostało wyłączone w odpowiedzi na sprzeciw z dnia 14 sierpnia 2019 r. (k. 59 i nast. akt sprawy). Sąd przyjmuje powyższe wyliczenia jako własne bez potrzeby ich powielania w tym miejscu. Szczegółowe wyliczenie wysokości częściowo nieopłaconych faktur tytułem m.in. opłat abonamentowych oraz naliczonych od nich odsetek, jak również opłaty wyrównawczej, o której mowa w cyt. art. 57 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego koresponduje z materiałem

dokumentarnym. Odpowiada także kwocie 5627,31 zł tytułem należności głównej wraz ze skapitalizowanymi odsetkami, dochodzonej w pozwie.

Podstawę prawną zasądzenia dalszych odsetek stanowił art. 481 § 1 k.c.

Stąd orzeczono jak w pkt I sentencji.

Pozwany przegrał proces w całości, w związku z czym zasądzone zwrot powodowi wszystkich celowych kosztów procesu zgodnie z art. 98 k.p.c. Na koszty procesu po stronie powodowej składają się kwota 71 zł tytułem opłaty od pozwu, 1800 zł tytułem wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r., opłata skarbową za pełnomocnictwo 17 zł.

Sygn. akt XI GC 1060/19

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...) S..
3. (...)
4. (...)